

Ako prvý odvolací dôvod odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa porušil svoju povinnosť odôvodnenia a tým porušil aj článok 82 ES rozporuplnými tvrdeniami, ktoré sa týkajú správania sa, ktoré má odôvodňovať zneužitie. Súd na jednej strane odôvodnil zneužitie tým, že odvolateľka požaduje od podnikov, ktoré nevyužívajú jej systém alebo ho využívajú iba pre časť označených predajných obalov, poplatok v plnej výške. Na druhej strane Súd prvého stupňa konštatuje, že odvolateľka požaduje za predajné obaly, ktoré sa neúčastia systému odvolateľky iba „pravdepodobne“, cenu za službu zberu a zhodnotenia obalov podľa sporných ustanovení zmluvy o užívaní loga.

Druhý, piaty a šiesty odvolací dôvod sa týka nedostatočného resp. zjavne skresľujúceho nesprávneho právneho posúdenia rozsahu licencie ponúkanej odvolateľkou, ktoré je v rozpore so spisom a s predloženými dôkazmi. V rámci správneho právneho posúdenia by musel Súd prvého stupňa dospieť k záveru, že odvolateľka neudeľuje izolovanú licenciu, takže napadnuté rozhodnutie by bolo potrebné chápať ako zistenie, že odmietnutie takejto licencie by znamenalo zneužitie, a prípadne príkaz k ukončeniu zneužívania dominantného postavenia uvedený v článku 3 napadnutého rozhodnutia by bol porovnateľný s uložením povinnosti nútenej licencie. Súd prvého stupňa však nesprávne opomenul splniť požiadavky odôvodnenia, ktoré sú podľa judikatúry nutné pre povinnú licenciu a rovnako neuznal, že povinnú licenciu je potrebné vylúčiť z hľadiska právnych predpisov, týkajúcich sa ochranných známk a obalov. Odvolateľka v tejto súvislosti uplatňuje porušenie povinnosti odôvodnenia, porušenie zásady proporcionality resp. článku 82 ES a článku 3 nariadenia Rady č. 17.

Ako tretí a štvrtý odvolací dôvod uplatňuje odvolateľka, že Súd prvého stupňa porušuje svoju povinnosť uviesť odôvodnenie, a tým aj článok 82 ES, svojim nedostatočne odôvodneným, chybným a nemecké právne predpisy o obaloch a o ochranných známkach porušujúcim tvrdením, že ochranná známka „Der Grüne Punkt“ nemôže mať „požadovanú výlučnosť“. Týmto konštatovaním dokonca porušuje zásadu práva ochranných známk EÚ, podľa ktorého zapísaná ochranná známka majiteľovi poskytuje výlučné právo, najmä vzhľadom na používanie ochrannej známky pre výrobky a služby, ktoré sú totožné alebo podobné s tými, pre ktoré bola ochranná známka zapísaná.

Svojim siedmym a ôsmym odvolacím dôvodom uplatňuje odvolateľka dve procesné vady. Jednak Súd prvého stupňa podľa odvolateľky uviedol nové zistenia, resp. uviedol zistenia z vlastného podnetu, bez toho, aby bol predmet týchto zistení obsahom napadnutých rozhodnutí, alebo bez toho, aby ich v konaní pred Súdom prvého stupňa uviedli účastníci konania. Okrem toho sa Súd prvého stupňa dopustil procesnej vady, ktorá poškodzuje záujmy odvolateľky tým, že porušuje základné právo Únie na prejednanie veci v rámci primeranej lehoty.

(¹) Ú. v. EÚ L 166, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 20. augusta 2007 – Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Vec C-391/07)

(2007/C 269/52)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Glencore Grain Rotterdam BV

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 13 nariadenia (ES) č. 1501/95 vykladať v tom zmysle, že pri poskytnutí dôkazu opísaného v druhom odseku sa upustí nielen od dôkazu splnenia colných formalít pre prepustenie na spotrebu, ale aj od predloženia prepravných dokladov [článok 18 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 3665/87, teraz článok 16 ods. 3 nariadenia (ES) č. 800/99]?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus (Fínsko) 27. augusta 2007 – Mirja Juuri/Fazer Amica Oy

(Vec C-396/07)

(2007/C 269/53)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Mirja Juuri

Žalovaná: Fazer Amica Oy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 ods. 2 smernice Rady 2001/23/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že členský štát je v prípadoch, v ktorých zamestnanec sám skončí pracovnú zmluvu z dôvodu podstatne zhoršených pracovných podmienok v dôsledku prevodu podniku, povinný zaručiť zamestnancovi zákonný nárok, že dostane od svojho zamestnávateľa finančnú náhradu škody v rovnakom rozsahu ako v prípade protiprávneho skončenia pracovnej zmluvy, s ohľadom na to, že zamestnávateľ podľa článku 3 ods. 3 smernice dodržal pre prevádzateľa záväznú kolektívnu zmluvu, ktorá zabezpečuje zamestnancovi lepšie pracovné podmienky, len do skončenia jej platnosti, a spôsobil tým zhoršenie pracovných podmienok?
2. Má sa zodpovednosť zamestnávateľa v zmysle smernice, hoci nie je taká rozsiahla, ako je to popísané v otázke 1, napriek tomu uplatniť takým spôsobom, že zamestnávateľ napríklad musí nahradiť mzdu a ostatné dávky počas výpovednej doby, ktorú je povinný dodržať?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).

Žaloba podaná 27. augusta 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-397/07)

(2007/C 269/54)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: E. Gippini Fournier a M. Afonso, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že
  - podmieňuje uplatnenie povinných oslobodení od kapitálovej dane určitými podmienkami,
  - nepriamou daňou zdaňuje premiestnenie sídla alebo centrum skutočného riadenia spoločností, ktoré

v pôvodnom štáte nepodliehali podobnej dani aká je v Španielsku, do Španielska,

- na kapitál použitý pri realizácii obchodných transakcií prostredníctvom pobočiek alebo stálych prevádzkárni usadených v členskom štáte, ktorý neukladá daň obdobnú španielskej dani, uložil nepriamu daň,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice Rady 69/335/EHS⁽¹⁾ zo 17. júla 1969,

- zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

- Smernica 69/335 zachováva *status quo*, pokiaľ ide o možnosti členských štátov znovu zaviesť kapitálové dane alebo opätovne začať uplatňovať tieto dane na transakcie, ktoré sú od nej v súčasnosti oslobodené. Španielsko preto nemôže zrušiť oslobodenia a zdaňovať všetky transakcie, na ktoré sa síce vzťahuje osobitný režim kráľovského legislatívneho dekrétu 4/2004, ale sú vylúčené z pôsobnosti niekdajšieho článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 7 ods. 1 písm. b) bod 2. Španielsko musí uplatňovať oslobodenie podľa článku 45 ods. 1 písm.) b bod 10 na všetky transakcie, na ktoré sa vzťahuje osobitný režim kráľovského legislatívneho dekrétu 4/2004, nezávisle od toho, či sa tento osobitný režim v skutočnosti aplikuje alebo nie.

- Článok 4 smernice 69/335 obsahuje taxatívny zoznam zdanieľných plnení na účely kapitálovej dane. Podľa článku 4 ods. 1 písm. g) kapitálovej dani podlieha premiestnenie centra skutočného riadenia spoločnosti, združenia alebo právnickej osoby, ak sa táto na účely vyberania kapitálovej dane považuje v hostiteľskom štáte za kapitálovú spoločnosť, hoci tomu tak nie je v členskom štáte pôvodu. Španielsko preto nemôže kapitálovou daňou zdaňovať premiestnenie centra riadenia alebo sídla, ak daná kapitálová spoločnosť nebola zdanená podobnou daňou v štáte pôvodu. Premiestnenie sídla kapitálovej spoločnosti do iného členského štátu nie je zdanieľným plnením na účely kapitálovej dane dokonca ani v prípade, ak v členskom štáte, v ktorom bola uvedená spoločnosť založená, nebola uvedená daň vybraná. Navyše, nič nenasvedčuje tomu, že by sa španielska legislatíva uplatňovala výlučne v prípadoch daňových únikov alebo daňových podvodov.

- Španielsko nemôže kapitálovou daňou zdaňovať časť kapitálu, ktorá bola použitá na uskutočnenie obchodných transakcií na španielskom území prostredníctvom pobočiek alebo stálych prevádzkárni. Ako sa jasne uvádza v článku 2 ods. 1 smernice 69/335, Španielsko nemôže kapitálovou daňou zdaňovať spoločnosti, ktoré majú centrum skutočného riadenia v inom členskom štáte ako v Španielsku. Článok 2 ods. 3 smernice 69/335 počíta s takým opatrením, aké uplatňuje Španielsko, len v špecifickom prípade spoločností, ktorých